

NO RŪPNĪCAS UZ KOLHOZU

Pirms piecarpus gadiem kādā ziemas rītā Līvānu toreizējā spirta rūpnīcā sāka strādāt Helēna Skrūzmane. Drīz vien tehniskais personāls novēroja: dod viņai kādu darbu gribi, visus veiks vienādi precīzi un labi. Uzcītība un čaklums darija savu.

Sākumā viņa ir vāritāja, tad

kļūst par spirta pārtvaices aparātisti, par iesalnīeci, rūga gatavotāju. Visas šīs profesijas prasa labas zināšanas, bet b. Skrūzmane tās apguva un pārzina labi. Gāja viņa strādāt tur, kur visvairāk gaidīja čaklas rokas.

Kolektīvā b. Skrūzmane bija iemantojusi lielu autoritāti ar savu apzīnīgumu un disciplinētību. Par labiem ražošanas panākumiem viņai piešķīra vairākus Goda rakstus, naudas prēmijas, pavēlēs izteica pateicības. Viņas fotoattēls ievietots rūpnīcas Goda plāksnē.

Kad risinājām jautājumu, kā labāk palīdzēt laukiem, b. Skrūzmane izteica gatavību pāriet darbā uz kolhozu. Tagad viņa strādā kolhozā «Druva» laukkopībā.

— Varam tikai labu teikt par čaklo cukurbiešu ravētāju,— stāsta kolhoza vadītāji. Tā arī domājam, nepievil mūsu kolektīva uzticību labākā strādniece. Mēs visi esam priecīgi par viņas pareizo lēmumu un labo darbu un domājam, ka šim solim radīsies sekotāji.

No sirds novēlam Helēnai gūt kopu saimniecības druvās daudz panākumu.

A. PABERZS,

Līvānu lopbarības antibiotiķu rūpnīcas direktors